

Forfatter: Gielstrup, Adam Gottlob

Titel: BREV TIL: Frederik 6. FRA: Gielstrup, Adam Gottlob (1818-04-10)

Citation: Gielstrup, Adam Gottlob: "BREV TIL: Frederik 6. FRA: Gielstrup, Adam Gottlob (1818-04-10)", i *Breve fra danske Skuespillere og Skuespillerinder*, J. L. LY BECKERS FORLAG, s. 96. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002227775-000-shoot-L0022277750000090.pdf> (tilgået 09. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve fra danske Skuespillere og Skuespillerinder

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

TIL KONGEN.
1818, 10. April.

Tillad, at en Olding, der- ugjerne klager og aldrig før har klaget Dem sin Nød, vover at nærme sig Thronen! Fro ved den Tanke, at jeg dog nogle Gange i mit Liv har bragt Deres højsalige Fader og Dem til at glemme Regentens ulystelige Øieblikke s. 97og smile sorrigrfrit, troer jeg det dybt i min Sjel, at De ei vil lade mig fare med Taarer i Graven.

Jeg kom første Gang til det kongelige danske Theater iAaret 1775 og debuterede 1777. Frydefuld vandrede jeg den af mig valgte Bane, skjøndt i smaae Kaar, og opnaaede først 1801 den paa de Tider høieste Gage, eller 700 Rdlr.; men, fordi mit Liv mod den Tid forbittredes mig paa mange Maader, og mit Helbred svækkedes, saae jeg mig nødtvungen til 1803 at træde ud af min Tjeneste, og da bekom jeg i Pension 466 Rdlr., hvilke jeg siden har oppebaaret.

Det Talent, jeg har haft som Landskabsmaler, har hidtil sat mig istand til at fortjene til ved min Pensel, hvad jeg behøvede, for virkeligen at leve. God Huusholdning har holdt det Forhvervede sammen; og det muntre Sind, Gud gav mig, har velsignet selv de mindste Smugler. Men, allernaadigste Konge! jeg er 65 Aar, de gamle Øine slaae feil, og jeg har en sindsvag Datter, som jeg, da hun Intet kan fortjene selv, maa betale Meget for, og som jeg, saavidt mig muligt, bør betrygge Fremtiden saaledes, at hun ei, naar jeg ligger i Jorden, skal, siddende i Graad paa min Grav, fortære det Brød, hun da har betlet sig til. Derfor ene er det, at Oldingen nærmer sig Dem, allernaadigste Konge! Mildne De ham hans sidste Skridt her paa Jorden! Forunde De ham i Naade det Par Dage, han har igjen, som De har forundt mange af hans Ligemænd det, den Gage, han forhen havde, i Pension! Han har bragt Dem og mange Medborgere til at glemme mørke Øieblikke, opklare De ham hans dalende Øieblikke heneden!

Snart slaaer, efter alle Udsigter, hans sidste Stund; o, lad hans sidste Ord her, hans første Ord hisset være Velsignelser over Dem, den .Eiegode!